

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 330

Tarih: 17.03.2010

10/707

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde uygulanan yeşil kart uygulamasında halkımızın yaşadığı sorunların ortaya çıkarılması, bu uygulamanın, yoksulluk oranları göz önünde bulundurularak yaygınlaştırılması için gereken önlemlerin tespiti amacıyla Anayasanın 98. İktüzüğün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

1-SELAHATTİN DEMİRTAŞ	DIYARBAKIR
2-GÜLTAN KIŞANAK	DIYARBAKIR
3-AYLA AKAT ATA	BATMAN
4-BENGİ YILDIZ	BATMAN
5-AKIN BİRDAL	DIYARBAKIR
6-EMİNE AYNA	MARDİN
7-FATMA KURTULAN	VAN
8-HASİP KAPLAN	ŞIRNAK
9-HAMİT GEYLANİ	HAKKARİ
10-İBRAHİM BİNİCİ	ŞANLIURFA
11-M. NURİ YAMAN	MUŞ
12-MEHMET NEZİR KARABAŞ	BİTLİS
13-MEHMET UFUK URAS	İSTANBUL
14-OSMAN ÖZÇELİK	SİİRT
15-ÖZDAL ÜÇER	VAN
16-PERVİN BULDAN	IĞDIR
17-SEBAHAT TUNCEL	İSTANBUL
18-SEVAHİR BAYINDIR	ŞIRNAK
19-SIRRI SAKIK	MUŞ
20-ŞERAFETTİN HALİS	TUNCELİ

GEREKÇE

Ülkemiz cumhuriyet tarihi boyunca gelir uçurumunun ve yoksulluğun yüksek düzeyde olduğu bir ülke olmuş, ve bu yoksulluk durumu ülkemizde sosyal siyasal ve ekonomik bir çok sorunu da beraberinde getirmiştir.İşsizlik almış olduğu boyut ve çalışanlar açısından da düşük ücret rejimi yoksulluğu daha da derinleştirmektedir.

Yoksul kesimlerin yaşamış oldukları sorunlar bir çok alanda kamuoyuna yansımış ancak bu sorunlardan sağlıkla ilgili sorunlar trajik noktalara varmış olup toplum vicdanını sarsan boyutlara ulaşmıştır. Bir sosyal devlet ilkesi olarak öngörülen, yoksul yurttaşlara ücretsiz sağlık hizmeti, ülkemizde de yeşil kart uygulamalarıyla faaliyete konmuştur.

Sosyal devlet hizmeti olarak, 1992 yılında başlayan yeşil kart uygulaması, sosyal güvenlik sistemi dışında kalan ve sağlık hizmetlerini karşılayacak durumda bulunmayan yoksul kesimlerin, sağlık güvencesi kapsamına alınmasını amaçlamaktadır.Toplumsal önemli bir kesiminin sağlık hizmetlerinden faydalanmasında önemli bir uygulama olmasına karşın, bu güvencenin gelir tespiti esasına dayandırılması ciddi tartışmaları ve şüpheleri de beraberinde getirmektedir. Yeşil kart verilmesi sürecinde toplanan ve genellikle birbirleriyle çelişen resmi ve gayri resmi bilgilerin hangisinin karar aşamasında etkili olduğu, yerel düzeydeki karar vericilerin kişisel kanaatlerine bırakıldığı endişeleri taşınmaktadır. Gelir tespiti şartının yarattığı böylesi bir durumda, başka etkenlerin de etkili olması kaçınılmaz hale gelmektedir.

Türkiye' de yoksulluğun varmış olduğu boyutlar ve sağlık sisteminin içine düştüğü ve düşürülmeye çalışıldığı güncel durum göz önüne alındığında, en temel insan haklarından biri olan sağlık hizmetleri ve ulaşılabilirliği aynı zamanda sosyal adaletin de kaynağını oluşturmaktadır. Yoksul vatandaşlarımız için uygulamaya konulan yeşil kart uygulaması yetersiz de olsa ülkemiz de üst boyutlarda olan sosyal adaletsizliği gidermeye yönelik bir çaba olarak algılanmaktadır. Bununla beraber yeşil kart uygulamalarında ortaya çıkan sorunlar halkın sağlık hizmetlerine ulaşımını önünde ciddi sorunlar oluşturmaktadır. Yeşil kartların yenilenmesinden, mal beyanlarında

ortaya çıkan haksızlıklara, uzun kuyruklardan, zamanında verilmeyen yeşil kartlara kadar bir çok sorun toplumsal sağlığı a tehdit etmektedir.

Aynı zamanda yeşil kart sahibi olmak ülkemiz de bazı potansiyel tehditlerle de karşı karşıya olmakla eşdeğerdir. Toplumsal muhalefetin en önemli ifade biçimi olan gösteri ve yürüyüşlere katılmak, devlet bürokratları ve yerel atanmışlar tarafından halk üzerinde bir tehdit gerekçesine dönüştürülmekte ve yeşil kartlarının iptal edilmesi durumuyla karşı karşıya bırakılmaktadır. Yoksul olan halkın böyle bir durumla karşı karşıya bırakılması temel insan haklarına da aykırı bir durumdur..

Ülkemiz 10 milyon dolayında yeşil kartlı vatandaş vardır. Bu sayı büyük bir rakam olmakla beraber, ülkemiz için yoksulluk oranı göz önüne alındığında yeterli değildir. Bunun için yeşil kart uygulamasının ülkemizde revize edilerek halkın daha fazla sağlık hizmetlerinden faydalanacakları bir norma kavuşturulmalıdır.